

Nederlands Sociaal Forum 2006

Een festival van idealen in de strijd tegen neoliberale globalisering

Van 19 tot 21 mei vond het tweede Nederlands Sociaal Forum (NSF) plaats in Nijmegen. Duizenden bezoekers namen deel aan workshops en seminars rondom het thema 'een andere wereld is mogelijk'. Het aanbod aan workshops, seminars, films en informatiestands op dit tweede NSF was bijna de helft groter dan op het eerste NSF. De tweede editie van het NSF in Nijmegen trok ook iets meer bezoekers dan de eerste editie in Amsterdam in 2004. Ook was er sprake van meer inhoudelijke verdieping en samenwerking tussen maatschappelijke organisaties. Tijdens veel workshops werden contacten gelegd en ideeën gevormd voor nieuwe initiatieven en campagnes. De komende tijd zullen de honderden bij het NSF aangesloten organisaties gaan beslissen of er na dit succesvolle tweede sociaal forum ook een derde editie komt. Dat zou dan de derde editie zijn van de Nederlandse variant van het Wereld Sociaal Forum. Dit WSF werd voor het eerst in 2001 in Brazilië gehouden en trekt jaarlijks honderdduizend deelnemers.

De komende maanden kun je nog je hart ophalen aan wat er besproken is tijdens het tweede NSF. Tientallen filmpjes, foto's verslagen en interviews die gemaakt zijn door onafhankelijke mediamakers zijn te vinden op de website www.sociaalforum.nl. In deze nieuwsbrief drukken we een selectie van al deze verslagen af en tal van verslagen die in andere media verschenen over het NSF.

Wil je op de hoogte blijven van de ontwikkelingen rond een eventueel nieuw NSF? Meld je dan aan voor de email-versie van deze nieuwsbrief die maandelijks verschijnt. Dat kan door een mail te sturen aan info@sociaalforum.nl

Amsterdam juli 2006, René Danen (projectleider NSF 2006).

AGNES JONGERIUS:

NSF ALTERNATIEF VOOR MARKTFUNDAMENTALISME

Bij de opening van het Nederlands Sociaal Forum in Nijmegen (NSF) op 19 mei 2006 zei FNV-voorzitter Agnes Jongerius dat we moeten laten zien dat er grenzen zijn aan het neoliberale project: "Ik ben blij dat wij als vakbond mee bouwen aan een nieuwe sterke beweging in Nederland die niet gelooft in de neoliberale vaart der volkeren". "De groep verliezers van het globaliseringsproces wordt als maar groter en groter"; aldus Jongerius. De FNV-voorzitter betoogde dat bezuinigingen, privatiseren en dereguleren leiden tot uitsluiting, armoede en grotere bestaanonzekerheid. Volgens Jongerius is het NSF dé plek waar burgers en maatschappelijk middenveld elkaar kunnen ontmoeten. Ze hoopt dat op het NSF gebruikt kan worden om een alternatief te formuleren voor marktfundamentalisme. Lees een delen van haar toespraak op pagina 13.

SAMIR AMIN: 'APOLITIEKE HOUDING VAN SOCIALE FORA INFANTIEL IDEE'

Samir Amin, gast van het Nederlands Sociaal Forum, pleit in het interview met hem dat verscheen in de Volkskrant op 29 mei voor een meer politiek Sociaal Forum: 'Ik zie de afgelopen jaren toch een overgang naar een meer politieke houding bij Sociale Fora, het besef dat organisatie en een programma voor verandering nodig zijn als je wat wilt bereiken. Vooral in Latijns Amerika zie ik vooruitgang. De linkse verkiezingsoverwinningen - de meest recente in Bolivia - komen niet zo maar uit de lucht vallen. Daar zijn vele jaren van burgeractivisme aan vooraf gegaan.' Lees het hele interview met Samir Amin op pagina 6.

MUSTAPHA BARGHOUTI:

"ISRAËL IS EEN APARTHEIDSREGIME GEWORDEN"

We leven in Palestina op dit moment in de meest gevaarlijke situatie in veertig jaar. Het Palestijnse parlementslid Mustafa Barghouti draaide er tijdens de opening van het Nederlands Sociaal Forum niet omheen. Volgens Barghouti is er ronduit sprake van apartheid: Israël is een apartheidsregime geworden. De bezetting is langzaam veranderd in een apartheidsregime. Één voorbeeld: een Arabische Israëliër mag niet trouwen met iemand uit een ander land. Israëli's mogen dat zonder enig probleem. Barghouti liet aan de hand van talloze plattegronden en statistieken zien dat het Olmert-plan op geen enkele manier tot een volwaardige Palestijnse staat kan leiden.. Lees een verslag over de toespraak van Mustapha Barghouthi op pagina 12.

Drukbezocht openingsdebat NSF 2006

Voorbeschouwing. NSF 2006, een andere wereld is mogelijk

AMSTERDAM, 18 mei - Vrijhandel, bio-industrie en de migratiewetgeving zijn slechts enkele onderwerpen die aan de orde komen tijdens het tweede Nederlands Sociaal Forum (NSF) dat vrijdagavond begint in Nijmegen. Ruim tweehonderd maatschappelijke organisaties gaan de komende dagen met elkaar en het publiek in gesprek onder het motto 'Een andere wereld is mogelijk'.

De bijeenkomst van linkse activisten is breder samengesteld dan de eerste editie in 2004 in Amsterdam, zegt projectleider René Danen. "Er zijn meer organisaties vertegenwoordigd, van de kleinste actiegroep tot de grootste vakbond. We hebben nu dubbel zoveel workshops en seminars en we verwachten meer mensen dan in 2004."

Het NSF telt 150 workshops, 27 seminars en ruim 300 nationale en internationale sprekers. Onder hen de Indiase milieuaactiviste Vandana Shiva, de Egyptische politiek econoom Samir Amin en Mustafa Barghouti, de tegenkandidaat van Mahmoud Abbas bij de Palestijnse presidentsverkiezingen vorig jaar. Ook vertegenwoordigers van het 'establishment' onder de actiegroepen maken hun opwachting, zoals Sylvia Borren van Oxfam Novib en Agnes Jongerius van de vakcentrale FNV.

De FNV speelt met twintig seminars een prominente rol op het forum. "Als je roept dat een andere wereld mogelijk is, dan brengt dat de verplichting met zich mee om je plannen verder uit te werken", zegt FNV-voorzitter Agnes Jongerius in de programmakrant. "Dat betekent dat je elkaar moet versterken, met respect voor alle verscheidenheid."

Milieudefensie, ook sterk vertegenwoordigd op het NSF, zoekt om dezelfde reden dit jaar meer dan bij het vorige NSF, het gesprek met andere organisaties, zegt Anne van Schaik, campagneleider Globalisering en Milieu bij Milieudefensie. "Tijdens het eerste NSF bleven we meer bij onze eigen onderwerpen. Nu hebben we ervoor gekozen om ons samen met bijvoorbeeld de FNV en solidariteitsfonds XminY te bezinnen op de vraag hoe een duurzaam Europa er precies uit moet zien."

Een van de vragen waar Milieudefensie samen met de FNV een antwoord op wil vinden, is wat 'Nederland distributieland' betekent voor het milieu. "Naar verwachting verdubbelt binnen twintig jaar de goederenstroom die via Nederland wordt doorgevoerd naar andere Europese landen. We willen graag weten wat de milieugevolgen daarvan zijn en hoe die zich verhouden tot de werkgelegenheid die het oplevert", aldus Van Schaik.

Projectleider Danen verwacht dat de brede vertegenwoordiging van organisaties op het NSF zal leiden tot een grotere slagkracht van de sociale beweging in Nederland. "De organisaties die hun opwachting maken, vertegenwoordigen samen miljoenen Nederlanders. Er zijn veel mensen die zich wel willen inzetten voor de multiculturele samenleving en het milieu, om maar eens twee dingen te noemen. Thema's die de laatste jaren in de verdrukking kwamen en die het NSF weer op de agenda wil zetten."

Een belangrijk thema op het NSF is de vluchtelingenproblematiek, zegt hij. "Een aantal vluchtelingenorganisaties is bezig met een vervolg op de acties rond de 26.000 uitgeprocedeerde asielzoekers. Bij die plannen zijn ook vakbonden en jongerenorganisaties betrokken. Dat is precies de bedoeling van het NSF: organisaties bij elkaar brengen, zodat er meer bereikt kan worden."

Het Nederlands Sociaal Forum is een van de Sociale Fora die sinds 2001 in de hele wereld gehouden worden. In januari en maart van dit jaar namen een kleine honderdduizend mensen deel aan het driedelige Wereld Sociaal Forum (WSF) in Bamako (Mali), Caracas (Venezuela) en Karachi (Pakistan).

Bron: Persbureau IPS

Datum: 18 mei 2006

Slecht weer weerhoudt deelnemers NSF niet

In de rij voor toegang tot het NSF

Een betere wereld begint in Nijmegen

Het Nederlands Sociaal Forum is vrijdag begonnen in Nijmegen. Op de campus van de Radboud Universiteit volgden ruim 500 mensen de opening van het forum van de anders-globalisten in Nederland. Drie dagen lang discussie over globalisering, sociale rechtvaardigheid, en wereldvrede. Lenie Scholten, Groen Links wethouder van Nijmegen, opent het forum met de woorden: 'Een andere wereld begint in Nijmegen'. Met het Sociaal Forum in Nijmegen hoopt zij dat "in de oudste stad van Nederland het activisme nieuw leven kan worden ingeblazen." Internationale sprekers als Walden Bello (Focus on the Global South), Vandana Shiva (International Forum on Globalization, India), Sylvia Borren (Oxfam Novib, Nederland) en Peyman Jafari (Internationale Socialisten, Nederland) zetten de toon voor de discussie. Zij riepen op tot een andere globalisering, een globalisering die rechtvaardig is, duurzaam omgaat met ons leefmilieu: een andere wereld is namelijk mogelijk. Moustafa Barghouti (Palestinian National Initiative, Palestina) vergleek de Palestijnse kwestie met de apartheid in Zuid Afrika. Hij riep op tot een vreedzame oplossing voor het conflict, want zowel voor Israel als de Palestijnen is het stopzetten van de Israelische bezetting de enige duurzame oplossing. Agnes Jongerius (FNV, Nederland) sprak uitvoerig over het feit dat de strijd tegen liberalisering er één is die wereldwijd gevoerd moet worden. Zij trok

de vergelijking met haar vakbondscollega's in Zimbabwe. Zij wordt gemotiveerd door die vakbond; "ooit zullen ook zij winnen. En dat kan weer anderen inspireren!" De boodschap is duidelijk: een andere wereld is mogelijk!

Bron: Globalisering.com

Datum: 20 mei 2006

Laatste nieuws: Het Nederlands Sociaal Forum heeft diverse organisaties en individuen in Nijmegen geïnspireerd om ook een lokale variant op te richten. Inmiddels is de eerste drukbezochte vergadering van het "Nijmeegs Sociaal Forum" achter de rug. Meer info daarover is te vinden op www.bataforum.nl

Aftrap Nederlands Sociaal Forum

Prominente sprekers over Een Andere Wereld

Op vrijdag avond 19 mei begon het tweede Nederlands Sociaal Forum, NSF, in een overvol auditorium op de campus in Nijmegen met zes redes van zes prominente andersglobalisten, activisten en beleidsmakers. Drie ervan kwamen uit Nederland, drie uit de rest van de wereld. Samen brachten zij zes voordrachten, maar één verhaal: Een andere wereld is mogelijk.

Sylvia Borren: “we moeten ons organiseren”

Een van de sprekers was Sylvia Borren van Oxfam Novib. Zij begon haar verhaal met een kritische blik op haar eigen organisatie toen ze vertelde van de campagne slogan van NOvib in de jaren negentig: De Novib methode werkt. Terugblikkend stelde ze; Daarmee vertelden we aan onze donateurs en anderen dat wij hun geld wel naar de meest geschikte partners in het Zuiden door zouden geven. Dat we hen de hengel gaven en niet alleen de vis. We vergaten alleen dat mensen met een hengel nog steeds kansloos zijn als dan de grote crawler van de Noordelijke landen alsnog hun zeeën leegvist. Vandaar dat Oxfam Novib nu één van organisatoren van dit NSF is. Een NSF dat in haar woorden laat op gang kwam in Nederland. Dit is namelijk Nederland s tweede forum terwijl er over de gehele wereld in de afgelopen vijf jaar alleen al 500 fora plaatsvonden, en dan tel ik de 60 Italiaanse en 50 Franse niet eens mee. En het maakt wel verschil als we ons zouden organiseren, zo ging zij verder. Als we ons bijvoorbeeld zouden organiseren om eindelijk eens de drie procent van landbouwsubsidies die nodig is om alle kinderen ter wereld naar school te laten gaan, vrij zouden maken. Als wij onze rol als burgers eindelijk serieus zouden nemen. Als we tegenover de armed security de human security stellen, tegenover de Nederlandse regels zijn regels opstelling, de variant rechten zijn rechten! En zo sloot zij haar verhaal af: Ik wil niet leven in een land waar we met zijn allen 11 uur lang naar de televisie kijken om te zien hoe onrecht zegeviert, ik wil leven in een wereld waar niet langer onrecht heerst!

Walden Bello: “andersglobalisme succesvol”

Walden Bello, die een van de andere sprekers was, durfde optimistisch te zijn en deed dat paradoxaal genoeg door tien jaar terug te blikken. Als directeur van de mondiale NGO Focus on the Global South kon hij dat ook als geen ander. Hij stelde de aandachtig luiserende zaal voor terug te blikken naar 1995: Transnational corporations hadden de toekomst, zij zouden de best of all possible worlds mogelijk maken. De WTO was een kroonjuweel in de multilaterale mantra die de wereld regeerde. De mantra van het rijke Westen dat geloofde in het eind van de geschiedenis, dat zeker wist dat de VS en haar bondgenoten de wereld naar hun wens konden vormgeven. Hoe anders was de werkelijkheid nu, zo hield Bello de zaal voor. De WTO vecht voor haar voortbestaan, het IMF en de Wereldbank kampen met ernstige legitimiteitsproblemen, de transnationale ondernemingen worden overal als, deel van het, probleem gezien. Problemen op het vlak van representatie, op het vlak van milieuproblemen. En de VS lijden aan imperial overstretch. Je zou dus kunnen stellen dat we nu in een betere wereld leven. Maar de mooiste overwinning vond hij het samenkomen van de andersglobalisten en anti-oorlogsactivisten in de grote wereldwijde demonstraties van 15 februari 2003. Want we strijden tegen

hetzelfde. En dat die demonstraties geen succes zouden hebben gehad? Nou, het feit alleen al dat Duitsland en Frankrijk niet meededen, dat Italië en Spanje hun troepen hebben teruggetrokken, toont wat anders. En hij eindigde zijn speech met meer recente voorbeelden: Dat er in december al weer duizenden demonstranten te hoop liepen tegen de WTO top aldaar, dat de hoop op alternatieven voor een neo-liberale wereldorde in Latijns Amerika verwerkelijk wordt worden door de Bolivariaanse revolutie! De boodschap van hoop van de sociale fora werpt dus haar vruchten af!

Een overvolle workshop op het NSF

Peyman Jafari: “demonstreer tegen Iran-oorlog”

Na hem was het de beurt aan Peyman Jafari, van de Nederlandse Internationale Socialisten, om met een gloedvol betoog de aanwezigen te verwarmen. Al begon hij niet vrolijk met zijn vergelijking van de Muur in Palestina met alle andere muren in de wereld. De fysieke op de grens van Mexico en de VS, die om Fort Europa en die om de Groene Zone in Bagdad om de coalition of the killing tegen aanvallen te beschermen. Maar ook de mentale in onze harten, resulterend in winst als enige logica, en racisme en haat. Ik wil helemaal niet integreren in die wereld van Balkenende, Verdonk en Bush! Bedenk: zij regeren ons nu. Maar bedenk ook wat wij, als beweging, al hebben bereikt. Aan 40 miljoen demonstranten tegen de oorlog wereldwijd. Aan een vol Museumplein. Aan de miljoenen stemmen tegen de Grondwet. Aan de vertaling die Chavez en Morales aan de idealen van de andersglobalisten geven. Dat zijn allemaal voorbeelden van de mogelijkheid om een andere wereld te bereiken. Een wereld die vrij is. Een wereld waarvan Steve Biko droomde toen hij zei Het belangrijkste wapen van een onderdrukker is het brein van de onderdrukte. Laten we ons brein vrijmaken! Om te vervolgen met een oproep om ook in Nederland tegen een aanstaande oorlog in Iran te demonstreren. Om te vertrouwen in een mooiere wereld. En om met Arundhati Roy te spreken: Onthoudt dit. Wij zijn met veel, zij zijn met weinig. Zij hebben ons meer nodig dan wij hen. Een andere wereld is niet alleen mogelijk, zij is al onderweg. Op een stille dag kan je haar al horen ademhalen.

Vandana Shiva: jullie regels zijn de onze niet

NSF: “Te weinig minderheden bij maatschappelijke organisaties”

NIJMEGEN, Minderheden zoals vrouwen en migranten zijn nog steeds ondervertegenwoordigd bij maatschappelijke organisaties. Dat is een van de conclusies uit een onderzoek naar het functioneren van de ‘civil society’ in Nederland. Tijdens het Nederlands Sociaal Forum (NSF) in Nijmegen, dat zondag werd afgesloten, werden de eerste resultaten gepresenteerd.

Het NSF, waar ruim tweehonderd maatschappelijke organisaties vertegenwoordigd waren, trok dit jaar 3500 deelnemers. De analyse van het maatschappelijk middenveld volgens de internationale Civil Society Index (CSI) is een initiatief van De Nieuwe Dialoog, een platform van maatschappelijke organisaties, in samenwerking met de Universiteit van Amsterdam. CSI doet onderzoek naar de structuur, maatschappelijke inbedding, waarden en normen en impact van het maatschappelijk middenveld in verschillende landen. Tot de civil society worden in dit verband kleine, lokale bewegingen gerekend, maar ook gevestigde organisaties als Oxfam Novib en de FNV. Nederland blijkt hoog te scoren op ‘structuur’: er zijn veel maatschappelijke organisaties en koepelorganisaties en zij hebben vaak ook een behoorlijk budget ter beschikking. Tegelijkertijd blijkt de slagkracht van de organisaties door de versplintering relatief laag.

Volgens Miriyam Aouragh, cultureel antropologe en onderzoekster aan de Universiteit van Amsterdam, concentreren maatschappelijke organisaties in Nederland zich sterk op hun eigen onderwerpen. “Buitenlandse vakbonden uiten zich gemakkelijk over onderwerpen als oorlog en racisme. Hier vinden we dat toch een beetje gek.”

Het laatste woord was aan Vandana Shiva, Indiase en lid van het International Forum on Globalization. Zij vond het leuk maar apart weer eens in Nederland te zijn, dat land met al die regeltjes. En ving haar verhaal aan met de vraag waarom mensen toch al die niet zelf verzonden regels volgden. De zaal luisterde ademloos naar deze grande dame van de andersglobaliseringsbeweging. En zij verhaalde van successen in de strijd tegen slechte regels in India. Zoals onze Indiase voorouders in 1857 tegen de Engelsen zeiden jullie regels zijn de onze niet, zo wordt dat nu tegen vele Coca Cola fabrieken in India gezegd, zo wordt dat gezegd tegen plannen de watervoorziening in Delhi te privatiseren. En daarbij moeten we onze creativiteit behouden, moeten we ook lef durven tonen, lef zoals de Palestijnen die tonen. Zoals zij strijden tegen de mentale enclosure door de staat Israël, zo moeten we allen vechten tegen de inkapseling van ons denken. Op die manier is Palestina overal. Als we toegeven aan hun denken, raken de commons verloren. En we willen ze niet verliezen, gebaseerd als ze zijn op duurzaamheid, vrede en vrijheid. Die drie zijn ondeelbaar!

Als deze inspirerende verhalen, strijdvaardig en soms bedachtzaam, analyserend en hoopvol vooruitblikkend, de voorbode zijn van wat er dit weekend gaat gebeuren op de campus in Nijmegen, dan is dit tweede Sociaal Forum precies wat Nederland nu nodig heeft.

tekst: friso wiersum (ingekort door de redactie)

Bron: Mediamakers www.sociaalforum.nl

Datum: 19 mei 2006

Ze wees ook op de afbraak van politieke vrijheden, wat volgens haar onder meer blijkt uit het agressieve politieoptreden tegen krakers die eind vorig jaar spandoeken ophingen met teksten gericht tegen minister Verdonk van Vreemdelingenzaken en Integratie. “De grenzen van wat tolereerbaar is, verschuiven. Daar zou de civil society zich tegen tweemaal moeten stellen.”

Walden Bello, directeur van Focus on the Global South en afkomstig van de Filipijnen, zei dat zijn beeld van Nederland vooral gevormd was in de jaren tachtig en negentig, toen progressieve bewegingen in ontwikkelingslanden strijd leverden voor meer vrijheid. “Op de Filipijnen streden we in die tijd tegen de dictatuur en we kregen daarbij veel steun uit Nederland. Nederland had het imago van tolerant land met een liberale politieke cultuur, ook op het gebied van immigratie. Dat is een paar jaar tijd veranderd. Betekent dat dat we een verkeerd beeld hadden van Nederland? En is die liberale Nederlandse cultuur ook echt verdwenen?”, vroeg Bello zich af.

Samir Amin, politicoloog en directeur van het Third World Forum, wees op de kracht van de sociale bewegingen in Latijns-Amerika. “Daar bereiken ze de massa en er veranderen ook daadwerkelijk dingen.” Amin verklaart dat uit het feit dat de maatschappelijke organisaties in Latijns-Amerika niet vies zijn van politiek. “Een sociale beweging kan niet a-politiek zijn als zij iets wil veranderen .

Bron: Persbureau IPS

Datum: 21 mei 2006

Cultiveren van een apolitieke houding is een infantiel idee

Samir Amin

De andersglobalisten moeten hun ideeën bazaar verlaten, meent de Egyptische linkse econoom Samir Amin, en politieke actie voeren tegen de gevestigde orde én islamisten.

Samir Amin was dertig jaar geleden de goeroe van linkse intellectuelen en bevrijdingsbewegingen in de Derde Wereld. Nu duikt hij weer op als een held van de jongeren in de beweging van anders-globalisten. Amin was een eregast en -spreker op de grote conferentie vorig weekend van het Sociaal Forum Nederland, op de universiteit van Nijmegen.

Amin is sinds 1980 directeur van de onafhankelijke denktank Forum du Tiers Monde (Forum voor de Derde Wereld), gevestigd in de Senegalese hoofdstad Dakar. Daarin zijn linkse intellectuelen uit Afrika, Azië en Latijns Amerika verenigd. Hij was een van de economen die de onderontwikkeling van de Derde Wereld weten aan de ongelijke wereldhandel. De 'periferie' is afhankelijk van het 'centrum' en trekt daardoor altijd aan het kortste eind in dat 'wereldsysteem'. (Amin: 'Zo noem ik het nog steeds het liefst; "noord en zuid" is zo onprecies.') Daarom bepleit Amin al jaren dat de ontwikkelingslanden zich maar beter (tijdelijk) kunnen losmaken van dat systeem.

In de jaren '80 raakten Amins denkbeelden wat in de vergetelheid. Maar net als andere mastodonten van oud-links, onder wie Noam Chomsky, maakte hij tien jaar geleden een come-back. Een generatie studenten sociale wetenschappen in Afrika, maar ook in Europa, heeft zich in de jaren '70 heen geworsteld door uw L'accumulation à l'échelle mondiale (Accumulatie op wereldschaal), een marxistische analyse van wat we tegenwoordig mondialisering of globalisering noemen. Andersglobalisten hebben uw gedachtegoed herondekt. Maar er is toch veel veranderd sindsdien

'Natuurlijk. De werkelijkheid van nu is anders, maar op de lange duur blijft mijn perspectief hetzelfde. Het kernidee van de Verlichting, dat het project van de modernisering de emancipatie van uitgebuite groepen is, blijft recht overeind voor mij. En wat is globalisering anders dan schaalvergroting van bedrijven. Vroeger hadden die genoeg aan het veroveren van de Amerikaanse markt, zeg 100 miljoen klanten, nu moeten ze er 600 miljoen hebben om de concurrentie te overleven, zeg maar de hele wereldbevolking.

'Het grote verschil met de periode voor 1990, het einde van de Koude Oorlog, is de opkomst van wat ik noem de utopie van het permanente kapitalisme. Dat is de overtuiging dat de logica van het kapitalisme de enige is en dat we dat moeten accepteren. Het Amerikaanse model als het enig overgebleven model. Als er nu iets fout gaat in dat model, ligt het niet aan het systeem maar aan fraude in de top van een bedrijf, of aan Afrikaanse regeringen die het model niet goed kunnen uitvoeren.

'Die illusie komt omdat de vroegere alternatieven uit elkaar zijn gevallen. Er waren drie families van alternatieve systemen: de welvaartstaat (het compromis tussen arbeiders en ondernemers), het 'reëel bestaande socialisme' en de nationalistische regeringen in Afrika, Azië en Latijns Amerika. Dat laatste model wordt vaak over het hoofd gezien. De westerse welvaartstaten worden ontmanteld

door liberalisering en privatisering, de communistische regimes (met socialisme hadden die niets van doen heb ik altijd gevonden) zijn ten val gebracht, de regeringen in de Derde Wereld zijn verworden tot verschrikkelijke militaire dictaturen of in het beste geval schijndemocratieën.'

Een alternatief moet dus opnieuw worden uitgevonden. Ziet u dat in de beweging van losse groepen die elkaar vinden onder een vage slogan als 'een andere wereld is mogelijk'

'Wat nu 'de Beweging' wordt genoemd is ontstaan in de periode 1990-'95 als verzet tegen van alles en nog wat. Over het algemeen was het een weigering mee te doen aan het neo-liberale beleid. In Europa protesteerden werknemers tegen ontslagen als gevolg van de mondialisering. In ontwikkelingslanden groeide verzet tegen de economische aanpassing, opgedrongen door het Internationaal Monetair Fonds en de Wereldbank. 'De Beweging was niet uitgekristalliseerd, gefragmenteerd. De Sociale Fora, de internationale bijeenkomsten, waren een bazaar van heel uiteenlopende ideeën. De activisten gingen niet verder dan tégen zijn. Ze cultiveerden een apolitieke houding, daar ben ik altijd sceptisch over geweest, het is een infantiel idee.

'Maar ik zie de afgelopen jaren toch een overgang naar een meer politieke houding, het besef dat organisatie en een programma voor verandering nodig zijn als je wat wilt bereiken. Vooral in Latijns Amerika zie ik vooruitgang. De linkse verkiezingsoverwinningen - de meest recente in Bolivia - komen niet zo maar uit de lucht vallen. Daar zijn vele jaren van burgeractivisme aan vooraf gegaan.' In de westerse wereld lijkt de schwing er daarentegen een beetje uit na de aanslagen in Amerika. De beweging die zo vrolijk begon in de jaren '90 wordt nu vermorzeld door islamistisch terrorisme aan de ene kant en aan de andere militaire interventies in Afghanistan en Irak. De politieke islam vaart er wel bij.

'De politieke islam is geen spontane beweging van Arabische boeren, het is een project dat al lang geleden is begonnen en waarbij de Amerikanen zelf een belangrijke rol hebben gespeeld. Iedereen weet dat van de Taliban in Afghanistan en Bin Laden zelf. Maar ook in Pakistan, in Saudi-Arabië, in Egypte. Daar speelde religie vroeger vrijwel geen rol in de politiek. De strijd ging tussen de nationalistenvan de bourgeoisie en de communisten. Die hadden gemeen dat ze een anti-imperialistische houding aannamen. Met al dan niet bedekte steun aan islamisten dachten de Amerikanen beide politieke polen om zeep te kunnen helpen. De islam lag daar klaar als ideaal kristallisatiepunt. Dat is een ongelofelijke misrekening geweest, hoewel Irak nog geen totale mislukking is voor de Verenigde Staten, want er is nu een bewind met de schijn van democratie en de olievelden zijn veilig gesteld.

'Nee, linkse groepen kunnen nu niet veel in Irak. De communisten doen mee met het nieuwe bewind onder de Amerikaanse bezetting. Wel begrijpelijk: Saddam Hussein slachtte vroeger iedereen af. Het is nu gewoon te gevaarlijk voor burgeracties en -organisatie. Maar de Amerikanen kunnen zeker niet de bescherming bieden. 'Ik geloof vast dat het einde van de bezetting absoluut noodzakelijk is. Ik zeg

niet dat het dan béter wordt, maar waarschijnlijk minder erg. Nu stort iedereen zich op het verzet tegen de bezetting. Er is geen links en rechts in Irak op het moment. De oppositie kan zich pas ontdoen van al die religieuze uitingen als de bezetting voorbij is.'

Maar ook elders in de Arabische wereld horen we weinig van linkse bewegingen. In uw eigen moederland Egypte lijken de islamisten het enige toevluchtsoord te bieden voor ontevreden burgers.

'Dat beeld klopt niet. In 1997 nam de regering een wet aan die heel slecht was voor de kleine boeren die hun land pachten van rijke eigenaren. De moslimbroederschap stemde mee met de regering. Ik zei: hoe kunnen jullie dat doen, jullie zeggen toch altijd zo op te komen voor de gewone man. Ze antwoordden dat de sharia, de moslimwet, niet tegen particulier bezit is. Miljoenen boeren hebben geprotesteerd tegen die wet. Daar was geen enkel religieus tintje aan. Bij de betogingen heb ik geen enkele islamistische vlag gezien. Maar in het Westen komen dat soort acties zelden in het nieuws. Het past niet in het beeld dat er geen alternatief is, dat de keus is tussen pro-westerse regimes of islamisten.'

Uw instituut is al sinds 1980 gevestigd in Senegal. Zou het niet beter zijn in Caïro of Teheran?

'In Caïro is ook een vergelijkbaar instituut waarbij ik betrokken ben. Maar in veel delen van de Arabische wereld is de repressie te groot voor onafhankelijke, linkse denktanks.'

In Europa groeit de aantrekkingskracht van de politieke islam op jongeren uit immigrantenfamilies. Wat vindt u van de banlieue-rellen in Frankrijk van het afgelopen najaar en van een groep als de Indigènes de la République

'Ik geloof er niets van dat die religieus geïnspireerd zijn. Het is een opstand van de onderliggende klasse, van hen die slecht worden behandeld, die buiten de welvaartstaat worden gehouden. Hun situatie is onduidelijk, daar is niets religieus aan. Het wordt helemaal ten onrechte in een culturele hoek getrokken. Maar niemand eist zijn identiteit op.

Het was een manifestatie van woede van mensen die willen integreren in het systeem, niet van lieden die het systeem omver willen werpen. Gelijke behandeling, daar gaat het hen om. Ze hebben auto's in brand gestoken - en meestal waren dat die van hun buurtgenoten - dat is absurd, maar ik heb niet gehoord dat er van één school de ruiten zijn ingegooid. Nogal logisch: daar willen ze ook op.'

Dat neemt toch niet weg dat het geloof onder jongeren in is, een onderwerp om zich te onderscheiden, om zich politiek te manifesteren. Bij de andersglobalisten vinden ze maar beperkt aansluiting. Hoe ziet u de 'Europese islam', zoals verwoord door Tariq Ramadan. Is hij een bondgenoot voor de 'beweging', of juist niet.

'Hij is een tegenstander. Met zijn culturele praat roert hij een pseudoprobleem aan. De problemen van de minderheid zijn sociaal-economisch, niet religieus. Ik ben altijd tegen het communautarisme (opeisen van een eigen groepsidentiteit) geweest, het is een getto-communautarisme, verschikkelijk. Het heet dan respect voor diversiteit, maar die diversiteit zit in een strakke hiërarchie. Ramadan speelt er de machtigen mee in de kaart.

'Ik zat eens met Ramadan in een forum in Londen. Hij orakelde maar over het recht om de sluier te dragen. Ik zei: "wiens recht dan Niet dat van vrouwen in ieder geval. Maar dat van mannen, zo onderdrukken ze in Egypte hun vrouwen".

'Alle culturen zijn gevormd door métissage, vermenging en integratie van immigranten. Dat is evolutie, dat moet je koesteren. Je moet natuurlijk niet zeggen: en nu móet je assimileren, maar je moet wel het meedoen stimuleren.

'In de beweging van andersglobalisten moeten we erop blijven hameren dat de islam niet de oplossing voor problemen kán zijn. Ons politieke strijdplan moet zijn: voer actie voor sociale gelijkheid, dan verminderen de andere problemen en spanningen vanzelf ook.'

Wim Bossema

*Bron: De Volkskrant, Het Betooog
Datum: Zaterdag 27 mei 2006*

Samir Amin bij slotdebat NSF

Het Nederlands Sociaal Forum: leuk en inspirerend

Afgelopen weekend (19 tot 21 mei) stond Nijmegen in het teken van het tweede Nederlands Sociaal Forum (NSF). Onder het motto 'een andere wereld is mogelijk' deden duizenden bezoekers mee aan meer dan 150 workshops, een filmfestival en debatten. Diverse bekende en minder bekende SP'ers zijn er actief en enkele prominente SP'ers doen verslag op deze website.

Harry van Bommel, woordvoerder Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingssamenwerking voor de Tweede-Kamerfractie van de SP:

Ondanks de stromende regen zijn er vandaag veel mensen afgekomen op het Nederlands Sociaal Forum. Bij binnenkomst struikelde je bijna over de SP'ers. We kregen gemeenteraadsleden Marjolein Buijssen (Tilburg) en Saded Karabulut (Amsterdam) tegen, de afdelingsvoorzitters Ineke Palm (Rotterdam) en Frank van Bersch (Utrecht) en ook Statenlid Chandra Jankie (Noord-Holland) en Dennis de Jong van de Werkgroep Sociale Globalisering van de partij. Sommigen van hen waren eerder ook op de Europese Sociale Fora in Parijs en Athene. Er lijkt dus een vast publiek te ontstaan voor de fora en de SP hoort daar duidelijk thuis. Geen enkele andere politieke partij levert zoveel volksvertegenwoordigers en activisten voor deze bijeenkomsten. Daar mogen we best een beetje trots op zijn.

Ik neem vandaag deel aan drie workshops op de terreinen waar ik in de Kamer actief ben. Om te beginnen is er een workshop over Europese Handelsovereenkomsten met de ACP landen (landen in Afrika, het Caribisch gebied en de eilanden in de Stille Oceaan). Deze overeenkomsten, de zogeheten EPA's, zijn zeer nadelig voor de arme landen omdat die gedwongen worden hun markten open te stellen voor Europese gesubsidieerde producten. Dat levert oneerlijke concurrentie op. De campagne 'stop EPA' wordt in deze workshop nader toegelicht sprekers van NOVIB, Both Ends en XminY. Voor meer informatie: www.stopepa.org

Na de lunch mag ik met Henk van der Kolk van FNV-Bondgenoten, Donald Pols van MilieuDefensie, Willem Bos van Comité Grondwet Nee en Bas Eickhout van GroenLinks in debat over de toekomst van Europa. Iedereen is voorstander van een democratischer, een socialer en een duurzamer Europa, maar over de weg daarnaar toe verschillen we van mening. Dat is misschien ook niet zo gek gezien het feit dat GroenLinks vóór de Grondwet was en de vakbonden een positief stemadvies uitgaven. Sommigen zien meer macht voor het Europees Parlement als een stap in de goede richting; de SP bepleit juist een sterkere positie van de nationale parlementen die veel meer te zeggen moeten krijgen over de vraag of iets wel of niet door Europa geregeld moet worden. Wij willen onderwijs en gezondheidszorg bijvoorbeeld graag in nationale handen houden en ook van het strafrecht zou Brussel af moeten blijven. Over Europa zullen we, ook binnen de linkse beweging, nog veel moeten discussiëren. In de middag speelt er een Afrikaanse band op het podium in de centrale hal. Daar zijn ook alle stands, waaronder die van de SP en de jongerenorganisatie Rood. Genoeg te doen dus.

Anja Meulenbelt, schrijfster en lid van de Eerste Kamer voor de SP:

Druk, vol, en altijd het gevoel dat ik ook ergens anders had willen zijn. Veel mensen met wie je even kunt praten. Soms het idee dat we wel erg voor eigen parochie preken, maar tegelijk is het ook een gelegenheid om weer op te laden. Een hoogtepunt: Robert Fisk, fantastische journalist. Hij sprak over het falen van de media om ons, het publiek, goed voor te lichten. Te bang om voor partijdig te worden uitgemaakt. Terwijl dit is wat je moet doen: de feiten vertellen zoals ze zijn, en de vraag stellen: waarom? Veel ook over Palestina. Ik kwam Mohammed Alatar weer tegen, een Palestijnse Amerikaan en sprak met Akiva Eldar, Israelische journalist. Er werd een steengoede film vertoond die iedereen zou moeten zien die wil weten hoe het zit: the Iron Curtain. Mustafa Barghouti sprak over de situatie ter plaatse: het plan van premier Olmert (de 'terugtrekking') is volgens hem rampzalig. Als het Westen hem niet tegenhoudt is er straks helemaal geen Palestijnse staat meer mogelijk. En dan is er een apartheidstaat.

Ook is er een discussie over links en het islamdebat. Wat nu gebeurt is dat sociaal-economische problemen die meer met migratie te maken hebben dan met cultuur worden 'geislamiseerd'. Alsof integratie alleen een kwestie is van mensen die door hun geloof achterblijven of niet passen. Makkelijk, zo hoeft de regering ook niets te doen aan werk en wonen. Aan de andere kant, links heeft wel over het hoofd gezien dat er wel degelijk sprake is van sterker wordend racisme, een hele bevolkingsgroep die in een hoek wordt gezet en in de verdediging gedrongen. Je kunt heel goed moslim of christen zijn en tegelijk democraat of socialist, zei Mohammed Rabbae. Nog één groot debat, dan is het feest. Meer van Anja en foto's zie je op www.anjameulenbelt.nl

Krista van Velzen, woordvoerder Milieu en Landbouw van de Tweede-Kamerfractie van de SP:

Ik heb een hele inspirerende dag gehad. Ontzettend veel mensen gesproken (zo'n sociaal forum is ook wel een beetje een reünie van leuke drammers en dromers hoor!), veel informatie gekregen over allerlei mooie initiatieven en tijdens de workshops de nodige ideeën opgedaan.

De eerste workshop ging over de bio-industrie. Samen met Wouter van Eck van MilieuDefensie gaf ik een inleiding over de stand van zaken qua hervormingen van het Europees landbouwbeleid, de effecten van het huidige subsidiëringssysteem, de actuele pogingen om in Europees verband een gelijk speelveld te creëren, ook op vlak van dierenwelzijn, met alle mogelijke rampzalige gevolgen van dien. Ik gaf het voorbeeld van de konijnenhouderij. Die is in Nederland al niet diervriendelijk te noemen, maar zelfs de Nederlandse konijnenhouders spreken schande van de wijze waarop hun collega's in Italië hun werk uit voeren. Een gemeenschappelijk Europees dierenwelzijnsbeleid zou op zijn slechts betekenen dat iedereen verplicht wordt aan het slechtste niveau te voldoen, op zijn best komen we ergens in het midden uit. Als dat Europa is, kunnen we beter een nationaal beleid gaan voeren, daar was iedereen het mee eens.

De discussie die volgde ging over hoe de noodzakelijke hervormingen in de landbouw, het afbouwen van de bio-industrie en de noodzaak dierwelzijn te verbeteren op de politieke agenda gezet kon worden om in ieder geval tijdens de komende verkiezingen een belangrijk punt te worden. De deelnemers van deze goed bezochte workshop hebben me zeker geïnspireerd! Verder heb samen met Bob Ruers een workshop over asbest gegeven en gebrainstormd met een aantal mensen van LLiNK (de kleinste omroep met de grootste idealen) over goede programmaideeën. Al met al dus nuttig en inspirerend.

Ewout Irrgang, financieel woordvoerder Tweede-Kamerfractie SP:

In de pendelbus bij station Nijmegen tref ik al een aantal SP'ers. Ondanks de regen is het behoorlijk druk op het universiteitsterrein waar het NSF plaatsvindt. Binnen is een gezellige en goed bezochte informatiemarkt, met onder meer een SP-stand.

De eerste workshop gaat over fiscale rechtvaardigheid. Eric Goeman van Attac België vertelt over de Belgische wet die bepaalt dat België de Tobintaks invoert zodra alle andere Europese landen dat ook doen. Goeman hoopt dat Nederland of Italië het volgende land wordt. Een vertegenwoordiger van SOMO vertelt een interessant verhaal over Nederland als belastingparadijs. Ons land heeft door een aantal fiscale regelingen en een 100-tal belastingverdragen een spilfunctie in de internationale belastingontwijking door bedrijven. Vooral ontwikkelingslanden lopen daardoor veel belastinginkomsten mis. Hij stelt voor om jaarlijks te publiceren hoeveel belasting bedrijven in Nederland betalen omdat dit andere landen kan helpen belastingontwijking te voorkomen. Een interessante suggestie voor de verkiezingsprogramma's van de politieke partijen die momenteel geschreven worden. De meeste bezoekers zijn goed ingevoerd en hebben moeilijke vragen, waardoor het toch flink uitloopt, terwijl ik snel door moet naar mijn volgende workshop. Die gaat over een oud probleem. Veel politieke beslissingen worden genomen op basis van de gevolgen voor het Bruto Binnenlands Product. Dat begrip heeft echter een hoop nadelen. Zo wordt vervuiling merkwaardig genoeg aangemerkt als productie, worden huishoudelijke taken niet als productie zie, tenzij je een werkster neemt, en blijft het Bruto Nationaal Geluk buiten beeld. Theo Ruyter, Lou Keune, en Tuur Elzinga hebben daarover een aardig boekje geschreven getiteld "Meta Economische Verkenningen". Daarin pleiten ze om hier nu eindelijk eens verandering in te brengen. Een goede saeck, ook al behoeft het alternatief nog veel uitwerking en zal de wetenschap zich eerst moeten verenigen voordat de politiek overstag gaat. De opkomst is hier zo hoog dat mensen op de grond moeten zitten of moeten blijven staan. Dat geeft wel aan dat deze aloude discussie nog steeds zeer actueel is. Maar dat geldt voor wel meer grote vragen .

Dennis de Jong, voorzitter Werkgroep Sociale Globalisering van de SP:

(...) Europa stond centraal in een hele serie workshops, waar de Werkgroep Sociale Globalisering (WSG) bij betrokken was geweest. Harry van Bommel verdedigde in een druk bezocht seminar met verve het SP-standpunt over Europa, waarbij hij uitlegde voorlopig nog weinig vertrouwen te hebben in Brussel. In het panel en in de

zaal bleken veel mensen uit te zien naar een discussie met nieuwe vergezichten en er waren nogal wat mensen die zelfs aan een nieuwe Grondwet zouden willen werken op weg naar de Verenigde Staten van Europa. Harry legde nog maar eens uit hoe zelfs een democratisch Europa nog risico's kan inhouden, als je daarbij ook je vetorecht moet opgeven, zoals onlangs nog voorgesteld door de Europese Commissie voor het terrein van Justitie.

In de aansluitende workshop nam ik als voorzitter van de WSG deel aan een discussie over actie voor een ander Europa. Daar bleken de tegenstellingen minder groot, hoewel ook daar bleek dat elke maatschappelijke groepering natuurlijk wel zo'n eigen stokpaardje heeft. Toch was iedereen wel erg geïnteresseerd in de initiatieven van een aantal sociale bewegingen in Europese landen om gezamenlijk actie te voeren tegen de privatisering en voor een goed stelsel van collectieve voorzieningen. Misschien toch nog een begin van samenwerking, de belangrijkste doelstelling van het NSF. Tenslotte gaven Harry en FNV-voorman Niek Stam nog een spetterende presentatie in de derde workshop: met filmbeelden en een Powerpoint-presentatie liet Niek de acties tegen de Haven- en Dienstenrichtlijn herleven en samen met Harry liet hij zien hoe protest tegen Europa wél effectief kan zijn. Aan het eind van de dag waren de deelnemers zeker gemotiveerd om er tegenaan te gaan: voor een andere wereld, te beginnen met een ander Europa!

*Bron: SP-website
Datum: 22 mei 2006*

Tweede Kamerlid Harry van Bommel poseert op het NSF

Je kunt de meester niet verslaan met zijn eigen regels

Onder het motto een andere wereld is mogelijk hebben het afgelopen weekend in Nijmegen ongeveer drieduizend mensen deelgenomen aan workshops, culturele activiteiten, een filmprogramma en vele debatten met internationale sprekers, plus een informatiemarkt van maatschappelijke organisatie die werken aan een andere wereld.

Het NSF wil een open ontmoetingsplaats zijn voor iedereen die op wil komenvoor een andere wereld. Dat brengt heel veel informatie, discussie en goede bedoelingen met zich mee alsmede de dominante aanwezigheid van bepaalde organisaties zoals de Internationale Socialisten met hun irritante gecolpoorteer.

Verrassend was de uitgave van Forum 3 die dagelijks een zeer informatief krantje uitgaven met veel adressen van actieve groepen. Het ging hier om een initiatief vanuit het anarchistische 2.DH5 festival die hun uitgangspunt van anderen op deze wijze tot uitdrukking brachten.

Van de sprekers viel de bekende activiste uit India Vandava Shiva in positieve zin op. Je kunt de meester niet verslaan met zijn eigen regels, was een van haar uitspraken van haar die mij bijzonder aansprak. Haar uitspraken over vrijheid leken regelrecht aan Bakoenin te zijn ontleend: Jij kunt niet vrij zijn, als ik dat niet ben.

Fascinerend was te bemerken de enorme kennis die tijdens zo'n weekend wordt geuit. Inhoudelijk was het programma bijzonder sterk. Maar om nu te stellen dat er een vuist werd gevormd op het Nijmeegse universiteitsterrein voert te ver. De sfeer daarentegen was goed en dat gold ook voor de organisatie van het geheel. Een misser daarentegen was de catering, het gebruikelijke universiteitsvoer als het ware.

Het meest vermaakt heb ik me echter op de informatiemarkt bij de stand van de Pinksterlanddagengroep. Er was veel interesse voor het anarchistisch gedachtegoed en het materiaal in de stand zoals de Flexkrant, Buiten de Orde en de flyer van de Pinksterlanddagen die gretig aftrek vonden. We raakten met heel veel mensen in gesprek zoals over het programma van het NSF, het anarchisme, en het programma van de Pinksterlanddagen. Onder hen bevonden zich de nodige geestverwanten die behoorlijk talrijk aanwezig waren in het Nijmeegse.

Er werd ons nogal eens gevraagd van welke organisatie we afkomstig waren. Daarop volgde steevast het antwoord dat we niet namens een organisatie deelnemen maar juist *aan* organisaties deelnemen. Een dergelijke andere manier van werken maakt het echter moeilijk om coalities aan te gaan. Je raakt snel verstrikt in het spel van macht & hiërarchie, de strijd tussen ego's en het recht van de sterkste & de grootste. Daarbij hebben we niets te winnen en het spreekt niet tot onze verbeelding.

Toch blijft staan dat er met een grotere beweging meer bereikt kan worden dan met een kleinere. We moeten dus op dergelijke ontmoetingsplekken blijven proberen onze zienswijzen te propageren, kennis te delen en onze strijdbaarheid te etaleren.

Bijdrage van Yolanda Winkelhuyzen

Bron: *Anarchistisch multimedium De Vrije Datum: 22 mei 2006*

Invitatie voor Nieuwe Dialoog

Maatschappelijke organisaties moeten een ontmoetingsplaats worden voor actieve, toekomstgerichte burgers, vinden Sylvia Borren e.a..

Wij denken dat een actievere opstelling van burgers helpt De wereld en ook Nederland globaliseert & én polariseert. Culturele en religieuze botsingen, persoonlijke aanvallen en waarden en normendiscussies over vrijheid van meningsuiting buitelen over elkaar heen. De machtsverhouding tussen de politiek, het bedrijfsleven en maatschappelijke organisaties verandert; de overheid wordt meer markt en het bedrijfsleven meer macht. In die polarisatie raken belangen van kwetsbare groepen in de knel en overheerst kortetermijnpolitiek. Daarom is een andere houding nodig om te komen tot een toekomstgericht beleid, waarin een eerlijke afweging van belangen centraal staat. Beleid dat is gericht op het creëren van binding en samenhang en op het tegengaan van armoede, uitputting en uitsluiting, ook in Nederland. Het helpt dan om duidelijke doelen te stellen, die verder gaan dan verkiezingsbeloften voor vier jaar, maar een toekomstbeeld geven. Wij hebben ons laten inspireren door de internationale Millenniumdoelen, die aangeven waar we in 2015 willen zijn.

In onzekere tijden wijzen veel mensen en groepen voor oplossingen maar al te graag naar de ander. De Sociale Agenda van de Volkskrant vroeg bijvoorbeeld: Wat moet er gebeuren aan het oplossen van maatschappelijke problemen? Te veel mensen wijzen dan op hullie en zullie. Ja, zelf willen ze wel wat doen, maar de anderen, de wereld

om hen heen, werken nou eenmaal niet mee doen te weinig. Hoe draai je dat om, kom je naar een meer doe-gerichte cultuur? Want wij denken dat een actievere opstelling van burgers helpt. Kijk bijvoorbeeld naar een broedplaats van samenwerkingsverbanden zoals het Nederlands Sociaal Forum, dit weekend in Nijmegen wordt gehouden. Hier wordt gewerkt aan een andere wereld waarin nieuwe oplossingen worden bedacht en waar samenwerking wordt gevonden. Zo ontstaat een beweging van praten naar doen, op weg naar een actief burgerschap.

Voorbeelden van actief burgerschap zijn er, en overal in de wereld zie je dat die werken; je als burger actief inzetten voor het oplossen van de problemen in je omgeving of verder weg. Duizenden Nederlanders gingen immers helpen na de tsunami of de aardbeving in Pakistan. Dichtbij is het opzomen in Rotterdam misschien het bekendste voorbeeld, waarbij burgers letterlijk de handen uit de mouwen staken om hun buurt te verbeteren. Er is een zichtbare toename van dergelijke initiatieven om meer sociale cohesie te bouwen in de eigen buurt, om meer contact en samenwerking te stimuleren tussen verschillende leeftijden-, stijlen en bevolkingsgroepen. Het blijft echter bij uitzonderlijke projecten of momenten. Kennelijk is er meer nodig om een blijvende doe-cultuur te organiseren in Nederland. Maatschappelijke organisaties kunnen en moeten meer doen om dergelijke initiatieven te stimuleren. We zijn immers altijd de ontmoetingsplek geweest van betrokken en actieve burgers; een plek voor inspiratie

Creativiteit en activisme moeten samen gaan

George van het Vrij Media Collectief roemde in workshop de kunstenaars om hun mogelijkheid vragen te stellen over de geaccepteerde werkelijkheid. Over hun kracht andere werelden binnen handbereik te brengen. Over hun mogelijkheden de waarheid anders te tonen, over hun spel met de verwachtingen van het publiek. Hij noemde hierbij de acties van het kunstenaarscollectief met de onmogelijke naam 0010101110011.org [zoek zelf maar op] dat in Wenen speelveldjes van Nike ensceneerde. Of nog een graadje serieuzer; een Big Brother Huis voor asielzoekers bedacht. Wie werd weggestemd, werd uitgezet. Met zo'n aanpak moet de politiek ook wel reageren. Moet je als toeschouwer wel een positie in gaan nemen!

Vervolgens werd een video getoond waarin Rob van Kranenburg het belang van het terugveroveren van de creatieve boodschap door linkse bewegingen uit de doeken deed. Hij baseerde zich daarbij op het werk van de Italiaanse socialist Gramsci, die in de jaren dertig het concept van culturele hegemonie ontwikkelde. Daar wordt, simpel vertaald, mee bedoeld dat als je boodschap maar in de hoofden van het publiek zit, je de harten en diepere gedachten niet meer hoeft te bereiken. Want het grote publiek reageert toch primair op de eerste gedachten die zich vormen. Ook Susan George, een veterane van de andersglobalisten, haalde Gramsci aan tijdens haar speech op het Europees Sociaal Forum, begin mei. Zij verbond aan het mediaactivisme de boodschap dat aan ideeën ook consequenties verbonden moeten worden.

en discussie over waarden en normen, zingeving en richtingbepaling, en van daaruit ontwikkeling van concrete activiteiten. Inmiddels is er sprake van een ontstellende erosie van die oorspronkelijke rol. Deels door onze afhankelijkheid van de overheid zijn we teruggedrukt en hebben we ons laten terugdringen in de rol van uitvoerders, bijna onderaannemers van de overheid. Wij willen als maatschappelijke organisaties weer de plaats zijn waar we de discussie voeren over de waarden van een samenleving. In eerste plaats moeten we onszelf de maat nemen; hoe geven we invulling aan onze eigen waarden, in termen van democratie, acceptatie van diversiteit, in leiderschap. En hoe staat het met de leden en doelgroepen; met wie en voor wie zijn wij nou écht actief? Weten wij de te vaak aanwezige sociale hokjes in Nederland voldoende te doorbreken? Dit stelt eisen aan ons leiderschap. Is het verbindend en vernieuwend? Zijn wij in staat over de grenzen van het eigen deelterrein samen te werken met anderen, met overheid en bedrijfsleven, met vrijwilligersorganisaties om in de praktijk te bouwen aan een samenwerkend en meer oplossingsgericht Nederland? Samenwerking en het overstijgen van je deelterrein is daarbij cruciaal. Want de traditie van verzuiling in Nederland is niet alleen religieus, maar ook zichtbaar als verkokering in het maatschappelijk middenveld. De verzuiling verzwakt nu maatschappelijk Nederland en dat kan met verbindend en samenwerkend leiderschap echt veranderen.

Wil de meerderheid in Nederland weer vertrouwen krijgen in democratie en politiek, en worden gestimuleerd over de grenzen te kijken, dan is

Suzanne van het Vrij Media Collectief haalde nog enkele punten van Rob van Kranenburg aan. De massa media mogen dan wel eenzijdige berichtgeving kennen, op internet bloeit de onderstroom. Niet alleen op al weer bekende sites als indymedia, maar ook op een site als reageerbuis.nl. Het is onze verantwoordelijkheid de andere wereld ook te tonen. Dat geldt volgens haar al helemaal voor die andere publieke ruimte; de straten en pleinen van deze wereld. Die zouden door de grote bedrijven worden gebruikt om ons, consumenten en burgers, hun boodschappen op te dringen. Is het niet bewust, dan wel door het inspelen op ons onderbewustzijn. In reclame vaktermen heet dat sublimale beïnvloeding. En daar worden door de grote bedrijven miljarden in geïnvesteerd. Zodat we in de supermarkt onbewust toch hun product van de schappen plukken. Ik heb daar genoeg van en wil de publieke ruimte weer publiek maken. Weer kunnen lachen om opmerkingen, graffiti en stickers op straat. Een van haar helden is daarbij de Engelse street artist Banksy die ook op zijn site ontzettend veel mooie beelden laat zien. Ga eens kijken, en raak geïnspireerd! Pak de straten terug.

Meer info op: www.vrijmediacollectief.nl

Tekst: Friso Wiersum

Bron: *mediamakers* www.sociaalforum.nl

Datum: 20 mei 2006

er een grote behoefte aan een dergelijk leiderschap van maatschappelijke organisaties. Wij willen zelf een aandeel in het leiderschap nemen door de dialoog aan te gaan over waar het naartoe moet. Daarmee gaan we terug naar de rol van onze organisaties: gedreven vanuit onze waarden, heldere en ook haalbare doelen stellen. Duidelijke doelen stellen, helpt tegen het ondersneeuwen van de grote vraagstukken die voor ons liggen. Waar willen we staan in Nederland in 2015 als het gaat om de verschillen tussen arm en rijk? Hoe gaan we om met vrijheid? Nemen alle bevolkingsgroepen deel aan de democratie? Hoe duurzaam is onze samenleving; economisch, ecologisch en sociaal? Wij maken de stap over de grenzen van onze organisaties heen en verbinden ons aan een initiatief dat uitdaagt verder te kijken dan vandaag; de Millenniumdoelen voor Nederland in 2015. Doelen waaraan we gaan samenwerken; als vakbeweging, als zorg-, ontwikkelings- en milieuorganisaties. Het is een eerste stap naar nieuwe en breed gedragen oplossingen. Daarom noemen wij ons de Nieuwe Dialoog; we nodigen iedereen uit om met ons in gesprek te gaan en mee te denken. Want het is de toekomst die ons verbindt!

Sylvia Borren (Oxfam/Novib), Marius Ernsting (Humanitas), René Grotenhuis (Cordaid), Agnes Jongerius en Mirjam de Rijk (Natuur en Milieu) zijn deelnemers aan de Nieuwe Dialoog.

Bron: *de Volkskrant, Forum* (pagina 11)

Datum: 18 mei 2006

Israel is een apartheidsregime geworden

Mustapha Barghouti op NSF

We moeten het compromis vernietigen. Barghouti doelde op het Olmert-plan om de bezette gebieden op te delen in een Israëlisch en een Palestijns deel. En niet minder controversieel: Israël is een apartheidsregime geworden. De bezetting is langzaam veranderd in een apartheidsregime. Één voorbeeld: een Arabische Israëliër mag niet trouwen met iemand uit een ander land. Israëli's mogen dat zonder enig probleem. [De] Oslo [akkoorden] was the pretext to apartheid.

De muur

Barghouti liet aan de hand van talloze plattegronden en statistieken zien dat het Olmert-plan op geen enkele manier tot een volwaardige Palestijnse staat kan leiden. De Israëlische strategie is er sinds 1967 op gericht zoveel mogelijk nederzettingen te bouwen in de bezette gebieden. Die zagen we door de jaren heen steeds verder uitbreiden en verspreiden. Het gebied is veranderd in een situatie waarin Palestijnse gemeenschappen steeds meer vreemde lichamen tussen Israëlische nederzettingen zijn geworden. De muur waaraan nu wordt gebouwd is niet een scheiding tussen Israëli's en Palestijnen maar vooral een scheiding tussen Palestijnen en Palestijnen.

Het idee achter dit alles komt voort uit de behoefte aan water. Water is een heel belangrijke motivatie voor het bouwen van de muur. Op die manier wil Israël namelijk de Jordaanvallei behouden. En de situatie is nu al oneerlijk verdeeld. Een Palestijn beschikt per jaar over 26 kubieke meter water, een gemiddelde Israëliër over 128 kubieke meter. Het is onze taak om het Olmert-plan te torpederen.

Geen geld, dan sociale conflicten

Nu Hamas aan de macht is in de Palestijnse Autoriteit dreigt het buitenland met het dichtdraaien van de geldkraan. Reden: ontwikkelingsgeld zou ingezet worden voor het betalen van ambtenaren en leraren. Zeer onverstandig, werd vanmiddag duidelijk. Want hoe overleven mensen in oorlogssituaties? Vooral door informele netwerken. Alle geld dat de Palestijnse gebieden binnenkomt dus ook de salarissen van ambtenaren en onderwijzers wordt voortdurend geleend aan anderen. De schattingen lopen uiteen maar 1 ambtenaar verzorgt met zijn salaris ongeveer tien tot twaalf mensen. En er is bijna geen winkel die door zijn vele leningen niet op de rand van faillissement verkeert.

Die sociale cohesie houdt een informele economie draaiende met, niet te onderschatten, een belangrijke rol voor de Palestijnse vrouwen. En dat is cruciaal, want hoop op een oplossing hebben de Palestijnen niet meer sinds de Oslo Akkoorden jammerlijk mislukten. Als er geen hoop is dan draaien de mensen tenminste nog een beetje op het voedsel dat ze kunnen kopen. Als ook die economie verdampt, dan is het einde in zicht. En als de solidariteit wegvalt, dan ontstaan sociale conflicten.

Militaire of fluwele revolutie

Is dat vernietigen van sociale cohesie geen expliciete strategie van Israël, was de vraag aan een aanwezige Israëlische journalist van de krant Haaretz. Daar had hij helaas geen antwoord op. Maar om te

weten wat Israël van plan is, hoeven we maar naar de VS te kijken, want Israël is de 51e staat van Amerika, zoals we allemaal weten. En de Amerikanen richten zich ongetwijfeld op een verandering van het regime in de Palestijnse gebieden. Ze willen Hamas eruit hebben. En ik weet dat er mensen binnen de Palestijnse Autoriteit zijn, die dit plan steunen. Die willen een revolutie, fluweel of militair. Israël laat zich voeden door die sentimenten.

Partners!

Wat gaat er nu gebeuren? Het lastige is dat nog maar heel weinig Israëli's weten van de grenzen van voor 1967. Veel Palestijnen willen terug naar die situatie maar het Israëlische publiek weet echt niet meer waar dat over gaat. Dat is dus lastig voor elkaar te krijgen. Er is een kans om echt iets te veranderen. Maar dan moeten we de Israëli's en de Palestijnen ervan overtuigen dat ze elkaars partners zijn. Alleen, let op, er is echt bijna geen tijd meer.

Tekst: Ronald Rovers

Bron: *Mediamakers sociaalforum.nl*
Datum: 20 mei 2006

Mustafa Barghouti bij opening NSF

Alternatief formuleren voor marktfundamentalisme

Agnes Jongerius

Bij de opening van het Nederlands Sociaal Forum in Nijmegen (NSF) op 19 mei 2006 zei FNV-voorzitter Agnes Jongerius dat we moeten laten zien dat er grenzen zijn aan het neoliberale project: "Ik ben blij dat wij als vakbond mee bouwen aan een nieuwe sterke beweging in Nederland die niet gelooft in de neoliberale vaart der volkeren". Volgens Jongerius is het NSF dé plek waar burgers en maatschappelijk middenveld elkaar kunnen ontmoeten. Ze hoopt dat op het NSF gebruikt kan worden om een alternatief te formuleren voor marktfundamentalisme. Hieronder de (ingekorte) toespraak van Jongerius.

Geacht Sociaal Forum, beste vrienden en vriendinnen.

(...) Ik hoef u niet te vertellen dat de wereld in beweging is. Ik hoef u ook niet te vertellen dat de groep verliezers van het globaliseringsproces alsmaar groter en groter wordt. Overal in de wereld grijpen oorlog, racisme en armoede om zich heen en een rechtvaardige mondiale samenleving lijkt mijlen ver weg. Vandaag en de komende dagen zijn wij hier in Nijmegen met velen bijeen om te discussiëren over een andere wereld. Omdat we geloven dat die andere wereld mogelijk is. Het is alleen een kwestie van kiezen. In het zuiden en in ons deel van de wereld. Want ook hier in het rijke westen is van alles aan de hand. Ook hier beginnen we te voelen waar de neoliberale mantra's toe leiden. In Frankrijk hebben we onlangs de opstand van de jongeren gezien. In verzet tegen de versoepeling van het ontslagrecht en de verdere ondergraving van hun rechtspositie. Ook in Nederland hebben we momenteel een overheid met een rotsvast geloof in het marktmechanisme. We merken waar bezuinigen, privatiseren en dereguleren toe leidt. Tot uitsluiting, armoede en grotere bestaansonzekerheid. Dat is niet de wereld die wij wensen. Het kan en moet beter.

Ik ben blij dat wij als vakbond mee bouwen aan een nieuwe, sterke beweging in Nederland die niet gelooft in de neoliberale vaart der volkeren. Die anders kiest omdat het anders kan. Een sociale beweging die rekening houdt met al onze verschillen maar met een gezamenlijke agenda. Eenheid in verscheidenheid. Waar gaat het volgens mij dan om bij die gezamenlijke agenda? Allereerst om eenieder duidelijk te maken dat het neoliberale project geen onvermijdelijkheid is. Tegenwoordig wordt telkens gedaan alsof wij burgers en overheid daar niets aan kunnen doen. Wat een gotspe! De neoliberale plannemakerij is geen natuurwet noch historisch materialisme. We moeten die mythe door prikken. De neoliberale agenda is een keuze en niets anders. Een politieke keuze die de laatste jaren consequent gemaakt is maar waar wel degelijk een politiek alternatief tegenover staat. We kunnen kiezen tegen de kille sanering van neoliberalisme. Durven kiezen, daar gaat het om!

Ook moeten we duidelijk laten zien dat er grenzen zijn aan de groei. Dat er grenzen zijn aan het neoliberale project. Aan de ongebreidelde groei van de marktwerking wel te verstaan. De kloof tussen burger en politiek is vergerd doordat de overheid alles maar op de markt afschuift. Zonder daar duidelijke regels en randvoorwaarden voor te formuleren. Is dat nu niet precies wat in Frankrijk dreigde te gebeuren? Meer markt maar zonder waarborg voor burgers waardoor jongeren zonder opgave van reden eruit gegooid konden worden? Ik denk dat het Franse protest dat signaal duidelijk heeft verwoord.

Ook denk ik dat het verzet tegen de liberaliseringsplannen voor de huren van Minister Dekker in Nederland hetzelfde laten zien. Naast randvoorwaarden en kaders zou ik willen pleiten voor meer vrijheid. Of hernieuwde vrijheid beter gezegd. Tegenwoordig zijn vrijheid en zelfredzaamheid modebegrippen voor de overheid om niets meer te hoeven doen. Om de burgers aan hun lot, of beter gezegd de markt over te laten. Ik geloof dat vrijheid pas mogelijk is als die vrijheid gegarandeerd is. Garanties om er voor te zorgen dat die vrijheid je als mens sterker maakt. En niet, zoals nu het geval is, je positie verzwakt. Of het nu ten opzichte van grote bedrijven of de overheid is. Hoe kun je een overheid vertrouwen als diezelfde overheid alle hoofdpijndossiers op het bordje van de burger schuift? Zelfredzaamheid voor burgers is prima. Maar dan wel met een verantwoordelijke overheid.

Ook in het Franse verzet zie ik redenen voor optimisme en hoop. Optimisme en hoop voor Nederland ook. Optimisme omdat de jongeren in beweging kwamen om duidelijk te maken dat zij dit niet pikten. In Frankrijk kan nu moeilijk worden volgehouden dat de jeugd van tegenwoordig niet geëngageerd is en wat daar kan is in Nederland ook mogelijk. Optimisme omdat weer eens is aangetoond dat de straat iets veranderen kan. Ik heb bij het zien van de beelden uit Frankrijk terug gedacht aan het Museumplein. Daarmee werd aangetoond dat ook in ons polderland mensen te mobiliseren zijn tegen onrechtvaardige overheidsmaatregelen.

(...) Keuzes maken, daar gaat het om. Het Nederlands Sociaal Forum is dé plek waar burgers en maatschappelijk middenveld elkaar kunnen ontmoeten. Om na te denken en te discussiëren over hoe die keuze vorm moeten krijgen. (...) Ik hoop dat we samen gedurende deze dagen een alternatief kunnen formuleren voor het marktfundamentalisme. Want daar heeft het ons de laatste jaren aan ontbroken. Te veel hebben we geroepen dat het anders moet. Te weinig hebben we aangegeven hoe dat er dan uit moet zien. Ik hoop dat we op zondag samen echte alternatieven kunnen formuleren. Alternatieven voor hoe we die andere wereld wensen. Laat ons een agenda voor de toekomst opstellen. Laat dat onze opdracht van dit weekend zijn. En laat ons samen werken in een coalitie, in een sociale beweging. Laten we niet kijken naar wat ons verdeelt maar naar wat ons bindt. Het geloof in een andere wereld omdat die mogelijk is!

Bron: www.sociaalforum.nl

Datum: 22 mei 2006

80.000 schapen dood na eten van genetisch gemanipuleerde planten

Vandana Shiva

In deze workshop namen drie sprekers het woord; Vandana Shiva van het International Forum of Globalization, Geert Ritsema van Greenpeace International en Wytze de Lange van XminY Solidariteitsfonds.

Vandana Shiva begon de workshop met de beloftes die in de jaren 80 door de gentechnici gemaakt zijn. Zij luiden dat GMO's niet schadelijk zouden zijn voor de gezondheid en dat het mogelijk zou zijn om de landbouw in woestijnen tot op de maan te bedrijven. Nog een grote belofte was dat GMO's de honger in de derde wereld landen zouden beëindigen. Meer dan twintig jaar verder blijken dit allemaal loze beloftes te zijn geweest. Onderhand is bewezen dat er dergelijk gevaren zijn voor de gezondheid van mens en dier. Bijvoorbeeld dat in India 80000 schapen en in Engeland ontelbare vlinderlarven zijn overleden na het eten van genetisch gemanipuleerde planten. De mensen die in en rondom GMO velden werken lopen zelf verscheidende allergieën op. Verder is deze techniek vrij nieuw, 15 jaar ongeveer, dus van de effecten over langdurig termijn is nog helemaal niks bekend. 95% van de GMO zaden komt van een groot bedrijf genaamd Monsanto, waar toevallig 5 van de bestuursleden ook in de Bush administratie zitten. Deze multinational benadert kleine boeren met het verhaal dat als zij overstappen op Monsanto-zaden zij veel meer van hun land kunnen halen en dus veel meer zullen verdienen. De vele zelfmoorden van de indiaanse boeren afgelopen jaar, die inderdaad over waren gestapt vertellen echter het ware verhaal. Deze boeren kwamen zo in de schulden doordat zij niet het quota hebben kunnen halen die Monsanto beloofde en daardoor de hoge prijzen van de zaden niet meer konden betalen. Wat Monsanto wil is de kleine boer verdrijven, zaad variëteit uitsluiten en voedsel vrijheid afnemen. Hiervoor schuwen zij weinig middelen; van illegaal zaden zaaien, hun agenda doordrukken bij het WTO, afkoping, leugens tot het aanzetten van moorden op mensen die tegen hun in opstand komen.

Greenpeace International voert al tien jaar campagne tegen de gentech industrie. Zij heeft o.a. de Rode Lijst opgesteld van voedingsmerken die genetisch gemodificeerde ingrediënten gebruiken. 70-80% van de EU consumenten wil geen GMO's. In de EU is het verplicht om voedsel waar GMO's in zitten te etiketteren en zijn er 172 staten in de EU die zichzelf Gen-tech Vrij hebben verklaard. Gen-tech Vrij houdt in dat men in die omgeving geen GMO gewassen wil. Polen is vooralsnog het enige land die het verbouwen van GMO's als illegaal in de wet heeft staan, Roemenië volgt in 2007. De EU heeft sommige GMO's al goedgekeurd en die mogen dus verbouwd worden. Afgezien van Spanje gebeurt dat in Europa nog vrij weinig, dankzij de grote protest van burgers hierop.

Begraafplaats technologie noemt Wytze de Lange het. Wijzend o.a. naar de manier waarop de GMO's geproduceerd worden. Van de 100 plantjes waarmee ze in het laboratorium beginnen blijft er uiteindelijk een plantje over die het wel goed doet. In Nederland werden in de begin jaren 90 een hoop proefvelden aangelegd, die mede dankzij nachtelijke schoffelaars, in 1993 nauwelijks iets over hadden. Nu tien jaar later proberen ze het weer, met genetische gemanipuleerde maïs en aardappelen. De publieke opinie hier tegen is alweer afgezaakt en de situatie van de boeren is ook niet beter geworden. De boeren zouden graag een wonder zaad zien. In Nederland heeft dusver alleen de gemeente Culemborg zich Gen-tech Vrij verklaard. Het gangbare vlees, zuivel en eieren zit al vol met GMO's, aangezien geïmporteerde genetisch gemanipuleerde soja vooral als veevoeder voor het westen wordt gebruikt. Als het aan het aan de multinational-als ligt is in de toekomst alles genetisch gemanipuleerd en dus de voedselketen volledig door hun gecontroleerd.

Tekst: Nadia Bekkers

Bron: *mediamakers* www.sociaalforum.nl

Datum: 20 mei 2006

FSC keurmerk is facade, verbied import tropisch hout

Ondanks het FSC-keurmerk voor duurzaam hout gaat de ontbossing in de tropen met grote snelheid door. 'Keurmerken zijn een facade', zegt Anuradha Mittal van het Amerikaanse Oakland Institute. Zij vindt dat we geen hout uit het Zuiden meer mogen invoeren. Mittal ging zaterdag tijdens het Nederlands Sociaal Forum in Nijmegen in discussie met Paul van den Berg van de ontwikkelingsorganisatie ICCO en Anne van Schaik van Milieudefensie.

De workshop 'Eigen bomen eerst!' was één van de 150 debatten en workshops waaruit de bezoekers konden kiezen. Het Nederlands Sociaal Forum, dat het motto 'een andere wereld is mogelijk' droeg, werd voor de tweede keer gehouden. Mittal, Van den Berg en Van Schaik gingen in op de vraag of de FSC- certificering moet blijven bestaan of dat geijverd moet worden voor een algeheel verbod op de invoer van hardhout. FSC staat voor Forest Stewardship Council; het is het enige algemeen aanvaarde keurmerk voor duurzaam geogst hout. Ondanks die certificering schrijdt de ontbossing met dertien miljoen hectare per jaar ongebreideld voort. Van Schaik van Milieudefensie vertelde dat groepen in het Zuiden er steeds vaker op aandringen geen hout meer in te voeren uit hun landen. 'Milieudefensie propageert nog steeds FSC-hout, maar er moet gekeken worden naar alternatieven. Naar een verbod op de invoer van hardhout en naar regionale productie. De FSC-certificering gaat ontbossing onvoldoende tegen.'

Anuradha Mittal.

Ook Mittal is een fervente voorvechtster van een importverbod voor hardhout. 'Dat een land er economisch mee wint, wil niet zeggen dat de gehele bevolking profiteert. Sommigen verliezen bijvoorbeeld land waarop ze anders voedsel kunnen verbouwen. Het woord duurzaam moet opnieuw worden gedefinieerd; we moeten ook kijken naar bijvoorbeeld de toegang tot voedsel en andere burgerrechten.' 'En waarom kapt Europa zijn eigen bossen niet?', vervolgde Mittal fel. 'Het Noorden moet wegblijven uit het Zuiden en regionaal produceren. Als je hout uit je eigen achtertuin haalt, ben je veel voorzichtiger en zul je beter letten op duurzaamheid.'

Win-win situatie.

Van den Berg van ICCO bekeek het vanuit een ander perspectief. 'Wij krijgen juist signalen van gemeenschappen die toegang willen tot onze markt. Als het Zuiden duurzaam wil produceren en de ondernemers krijgen een goede prijs, dan is het een win-win situatie.' Hoewel de certificering niet optimaal werkt, is het volgens hem wel het 'enige werkbare alternatief'. 'Het is het beste wat we nu hebben om controle te houden over duurzame productie.' Van den Berg noemde het bovendien een naïeve gedachte dat hout in de eigen regio geproduceerd kan worden. 'We hebben hier onvoldoende hout om aan de vraag te voldoen. Bovendien, ook al maak je import uit het Zuiden illegaal, er blijft vraag naar, net als bij drugs.' Die vergelijking gaat volgens Mittal van het Oakland Institute niet op. 'Er is dan wel een markt voor hardhout uit het Zuiden maar ik denk niet dat je die kunt vergelijken met drugs. Bedenk dat we ook met het verbod op handel in ivoor en bedreigde diersoorten ver zijn gekomen.' Van Schaik van Milieudefensie heeft nog een argument om te stoppen met de invoer van hardhout. Ze wees op de duidelijkheid die een verbod geeft. 'Er zijn naast FSC ook andere keurmerken op de markt. En sommige verkopers zeggen ten onrechte dat ze een duurzaam product verkopen. Als er een verbod komt op al het hardhout dan kunnen we een heldere campagne voeren.' Van den

Berg pleitte hierop voor een ander middel: het goedkoper maken van FSC- hout zodat het voor de consument aantrekkelijker wordt. Daarnaast zou hij graag zien dat de overheid alleen nog FSC- hout invoert. Volgens hem zegt de overheid ten onrechte dat regels van de Wereldhandelsorganisatie dit onmogelijk maken.

Auteur: Elles van Gelder

Bron: OneWorld
Datum: 22 mei 2006

De Rafter, kloppend hart van het NSF

Plenair debat: Racisme onder het mom van vrije meningsuiting

Een mooi forum als afsluiting van de zaterdag op het NSF, in een bomvolle en bloedhete zaal. Myriam Aouragh, van IS en Samen tegen racisme, Sylvia Borren, van Novib, Mohammed Rabbae, van genoeg is genoeg, en Mustapha Laboui, van het FNV. Sylvia Borren met een aangrijpend verhaal over haar eigen partner Rebecca, Peruaanse Nederlandse en zichzelf als Nieuw Zeelandse Nederlandse, wat ze mee maken. Vooral Rebecca, die nog niet goed Nederlands spreekt, en nog niet voldoende is ingeburgerd om als haar weer eens voorgehouden wordt wat ze allemaal moet te zeggen ik moet niks. En dan hebben wij het in verhouding nog makkelijk, zei Borren. Dus nee, het valt niet mee in Nederland, er wordt veel te veel opgehitst tegen vluchtelingen en migranten.

Myriam Aouragh, over de islamofobie als nieuwe vorm van racisme. In het begin werden we verguisd voor alles wat we daarover zeiden, nu wordt het allemaal rapport na rapport bevestigd. Er wordt gediscrimineerd. De grenzen van de tolerantie in Nederland zijn opgeschoven. Het heet nu religiekritiek of vrijheid van meningsuiting. En er wordt gezegd dat met het vertrek van Hirsi Ali een einde is gekomen aan het open debat over de multiculturele samenleving. Wat een belediging! Ik geloof niet in bulldozer politiek, en ik denk dat wel meer mensen door hebben dat er sprake is van afleidingsmanoeuvres - mensen zijn een beetje Ayaan en Verdonk moe.

Mustapha Laboui: laten we heel redelijk zijn. In de wijken waar fifty fifty allochtonen en autochtonen wonen hebben mensen veel meer met elkaar gemeenschappelijk dan dat ze van elkaar verschillen. Los van etnische achtergronden wil iedereen een goede school voor de kinderen. Natuurlijk is het belangrijk dat iedereen Nederlands leert, maar er zijn te weinig cursussen, en die kun je niet gaan geven in Afganistan. Wat je ziet is dat de rapporten die gunstig zijn voor ons, Blok, het WRR door velen meteen in de prullemand worden gegooid. De wetenschap is tenminste nog enigszins genuanceerd - dat moeten we koesteren.

Mohammed Rabbae: we moeten kiezen of we het in Nederland nog een beetje leuk met elkaar willen hebben, of dat we oorlog willen. We moeten dus het gesprek met elkaar aan, alleen op elkaar schieten helpt niet. Daar is niets goeds uit voort gekomen, ook niet bij rechts, Hirsi Ali is weg, misschien straks Verdonk ook, rechts heeft heel weinig bereikt en dat is nu te merken.

Samira Abbas leidt de discussie en heeft daar een flinke klus aan, want dit is een bak met activisten en links, die hebben weinig vragen en vooral veel antwoorden - als je niet uitkijkt zit iedereen zijn eigen lezing te houden. Dus Abbas is streng maar rechtvaardig, en krijgt de lachers op de hand wanneer ze mensen die niet meer op kunnen houden in het gareel houdt met een grap: moet ik boos worden?

Myriam: er is nog nauwelijks sprake van een dialoog. Ik heb geen column in een krant, ik word niet uitgenodigd bij Nova. Ik vind het erg dat zoiets moois als de vrijheid van meningsuiting, een symbool dat we moeten koesteren, door rechts gebruikt wordt om islamofobie mee te rechtvaardigen. Of hoe zoiets moois als emancipatie, waar hard voor gevochten is, door rechts wordt geclaimd om een hele groep burgers mee in discrediet te brengen. Sylvia Borren: ik weet het ook uit mijn ervaringen in andere landen. Het is zoveel makkelijker om kapot te maken, destructie aan te moedigen, dan om samen iets op te bouwen. Kijk, ik heb ook wel eens een moment gehad dat ik een homo van het dak wilde gooien, maar ik mag daar grappen over maken, jij niet.

Mohammed Rabbae in debat over Racisme

Mustapha Laboui: ik heb nauwelijks deelgenomen aan al die islamdebatten omdat ik vind dat het daar niet om gaat. Het gaat om de rechten van migranten en vluchtelingen die worden afgebroken door dit kabinet. Migranten zijn niet zo anders, ze willen een veilige omgeving om in te leven, hun kinderen naar een goede school, ze willen kunnen werken, daar gaat het om. En over problemen in de islam zelf, hoewel op zeg, dat lossen we zelf wel op. Er is geen sprake van botsingen tussen beschavingen, maar van binnen beschavingen. We moeten kijken naar de onderliggende belangen.

Myriam: racisme is een blinde vlek. Als het om joden ging wisten we het wel, maar als het om moslims gaat zijn mensen nog blind. Hoe vaak moest ik het niet uitleggen: als moslim is Hirsi Ali niet mijn vertegenwoordigster. Het autochtone antwoord: dan weet jij nog niet dat je onderdrukt wordt en dat zij voor je opkomt, je snapt het niet. Zulke reacties moeten we niet meer accepteren.

Sylvia: er wordt veel te veel ingespeeld op angst, het is te vol hier, er zijn te veel culturen hier, je hoort hier niet. We weten wat we doen moeten, we moeten opkomen tegen armoede, tegen onrechtvaardigheid, tegen onderdrukking, ook tegen seksisme en homofobie, we hoeven ons niet te laten leven. We moeten opkomen tegen de negatieve beeldvorming. Maar er is nog onvoldoende goed leiderschap. We moeten onze eigen podia maken, eigen media, we moeten ook in het dagelijks leven meer opkomen voor onze meningen, als er weer wat negatiefs wordt gezegd, dank u wel, ik wil dat niet. We maken al veel bondgenoten, maar het is ook mij met mijn positie niet gelukt om een werkelijk gesprek te krijgen met de politiek. We moeten weer zelf bepalen in wat voor Nederland wij willen wonen. We mogen ons niet laten splitsen en versplinteren. Eens zeiden we: we moeten de vrijheid elke dag verdedigen, en we dachten aan Chili. Maar nu gaat het over ons.

Ik ging voldaan naar huis. Doodmoe, om al die mensen waarvan ik er veel ken en veel even heb gesproken maar aan anderen niet toekwam. Maar er was een goede energie, het was goed om te zien hoeveel mensen de zelfde kant opdenken, en hoe volstrekt vanzelfsprekend multicultureel het Forum was. Die vier mensen in het forum, daar ging kracht en vastberadenheid vanuit, en dat deed goed.

Tekst: Anja Meulenbelt (ingekort door de redactie)

Bron: www.anjaMeulenbelt.nl

Datum: 24 mei 2006

Journalist moet partij kiezen voor onderdrukten in Midden Oosten

Robert Fisk

Robert Fisk is al dertig jaar buitenlandcorrespondent in het Midden-Oosten voor diverse Britse media. Momenteel schrijft hij voor The Independent. "Journalistieke integriteit is niet langer relevant in het Midden-Oosten, journalisten moeten compassie tonen met de slachtoffers", zo kondigt het NSF zijn lezing aan.

door Mike Donkers

"Wij journalisten hebben jullie in de steek gelaten". Met deze boude stelling valt veteraan Fisk meteen met de deur in huis. Hij haalt de berichtgeving in de westerse media uit 1920 aan, toen de Britten het Ottomaanse Rijk binnenvielen en het Midden-Oosten 'bevrijdden' van de Turken. Meerdere keren benadrukt hij dat door de eeuwen heen grootmachten het excuus van 'bevrijding' hanteerden voor militair ingrijpen in het Midden-Oosten. De Amerikanen noemden hun invasie van Irak in 2003 Operation Iraqi Liberation, dat zich onthullend laat afkorten als OIL. Later noemden ze het Operation Iraqi Freedom. Deze 'bevrijding' heeft al naar schatting een kwart miljoen levens gekost. Net als de Amerikanen nu hadden de Engelsen in 1920 te maken met verzet van de bevolking. Er werd beweerd dat er 'buitenlandse strijders' vanuit Syrië Irak binnenkwamen en dat het land afstevende op een burgeroorlog. Klinkt allemaal bekend, voor wie de verslaggeving van nu bekijkt. Fisk constateert dat er een propagandaoffensief voor een nieuwe invasie gaande is in de westerse media. Iran heeft recentelijk succesvol uranium verrijkt, maar gebruikt dat uitsluitend voor het opwekken van kernenergie. Daartoe is Iran als ondertekenaar van het non-proliferatieverdrag ook verplicht. Israël heeft dat verdrag nooit ondertekend. Pakistan, een andere nucleaire macht in de regio, ook niet. Maar beide landen zijn bondgenoten in de War on Terror, die volgens Bush misschien wel nooit meer ophoudt.

Fisk concludeert dat de Arabische propaganda primitief is en de Amerikaans-Israëliëse propaganda juist zeer geraffineerd. Hierdoor worden conflicten tussen bezetters en onderdrukten altijd benaderd vanuit een Amerikaans-Israëliësch perspectief. Arabieren worden voortdurend afgeschilderd als terroristen, antisemieten – terwijl Palestijnen zelf Semieten zijn – en, zoals Fisk zegt, als "gewelddadig in het algemeen". Hij noemt ons begrip van het Midden-Oosten infantiel. "Arabieren willen bevrijd worden," zegt hij, "bevrijd van ons." De beschuldiging van terrorisme omschrijft hij als "een orkest dat het lied van de eeuwige oorlog speelt." De echte oorlogsbeelden worden niet vertoond en oorlog verwordt tot een "bloedeloze zandbak". Fisk pleit voor het loslaten van zogenaamde objectiviteit. Journalisten die als onvoldoende objectief worden afgeschilderd, laten volgens hem slechts de waarheid zien. Journalisten moeten altijd de waaromvraag stellen. Na 11 september werden de vragen hoe en waar vaak gesteld, maar vragen naar het waarom was taboe. Een journalist moet een waakhond tegen de overheersers zijn, niet een spreekbuis. "Als ik een journalist in Nazi-Duitsland ben," vraagt hij ter illustratie, "moet ik dan een SS-officier even vaak aan het woord laten als een slachtoffer in een concentratiekamp?".

Overigens liet Fisk zich ook niet uit over het waarom van 11

september. Op een vraag uit het publiek of Fisk ook niet vond dat de officiële versie van de aanslagen op 11 september niet deugde, antwoordde hij slechts een buitenlandcorrespondent te zijn. En dat terwijl die buitenlandpolitiek die hij zo kritisch verslaat het directe resultaat is van de aanslagen.

Bron: NSK

Datum: mei 2006

Meer info: Op het weblog van Stan van Houcke (VPRO) kun je luisteren naar de hele lezing van Fisk: Ga naar <http://webdisk.planet.nl/houck006> en kijk onder de rubriek Lectures/Broadband/Robert Fisk 2.

Strengere wetten bestrijden geen oorzaken terrorisme

Buro Jansen & Janssen doet onafhankelijk onderzoek naar inlichtingendiensten en politie in Nederland en Europa. Samen met de vorig jaar vermoorde Louis Sévéke stelden ze een aantal zwartboeken op over de BVD en AIVD. Hun workshop op het NSF ging over hoe de antiterrorismewetgeving mensen- en burgerrechten uitholt.

Door Mike Donkers en Max van Wel

Buro Jansen & Janssen zijn Rick Timmerman en Wil van der Schans. Om beurten geven de onderzoekers een verhandeling over de bevoegdheden van de AIVD en politie die fiks zijn uitgebreid door de nieuwe antiterrorismewetgeving. Wil van der Schans laat met een opsomming zien dat terrorisme een kapstok is waaraan allerlei maatregelen worden opgehangen die voor 11 september 2001 ondenkbaar waren. Zo kunnen inlichtingendiensten in een nieuw aan te nemen wet processen nog sterker beïnvloeden door selectief informatie te leveren aan de rechter. Advocaten die de verdediging voeren, mogen niet bij het getuigen van de AIVD zijn waardoor het ze onmogelijk wordt gemaakt de zo aangeleverde bewijzen te controleren of te ontlasten. Daarnaast kan iemand die van terrorisme wordt verdacht een voorarrest krijgen van twee jaar zonder inzage te krijgen in zijn dossier. Hierdoor is er geen fatsoenlijke verdediging mogelijk voor onschuldigen die in de cel belanden. Andere wetgeving biedt de politie ruimere bevoegdheden. Al bij slechts een vage aanwijzing van terrorisme mag de politie ieders telefoon- en internetverkeer aftappen. Dat gebeurt inmiddels op grote schaal: in geen land ter wereld tapt de politie zoveel telefoons af als in Nederland. En zelfs zonder dat er sprake is van een verdenking kan justitie sinds 1 januari bij bedrijven alle persoonlijke gegevens opvragen van klanten. Deze informatie kan de politie eindeloos bewaren in een zogeheten themaregister, zonder dat de burger dat krijgt te horen. Onder het mom van terrorismebestrijding zijn tal van wetten in gang gezet die juist de vrijheid en privacy aantasten, stellen Jansen & Janssen. "Na 11 september is zwaar ingezet op wetgeving om terrorisme te bestrijden, in plaats van te kijken naar de voedingsbodem. Maar ja, de dialoog aangaan wordt gezien als een vergoelijking", aldus Van der Schans. Wat de juridische aanpak problematisch maakt, is dat die zich richt op het verhinderen van mogelijk terrorisme. Maar hoe herken je een toekomstig terrorist? Het is volstrekt onduidelijk waar je dat op moet baseren. Van der Schans: "Het begrip terrorisme wordt nu steeds meer opgerek. Bijvoorbeeld door de intentie strafbaar te maken, zonder dat iemand iets gedaan heeft." Volgens die steeds enger wordende benadering hadden mensen die in de jaren tachtig met solidariteitsgroepen de bevrijdingsbewegingen in bijvoorbeeld Zuid-Amerika of Vietnam steunden nu wellicht onder de terrorismewetgeving gevallen. Bovendien blijkt uit de zwartboeken die Jansen & Janssen samen met Louis Sévéke maakten dat veiligheidsdiensten militante groeperingen proberen aan te zetten tot geweld door ze bijvoorbeeld via een omweg wapens te leveren. Ook de media krijgen een veeg uit de pan. "De Hofstadgroep klinkt kinky," zegt Timmerman. Aanhoudingen verschijnen vaak spectaculair in de pers. Hierdoor ontstaat een angstbeeld van een terroristische dreiging. Volgens Timmerman zijn er in Nederland inmiddels

zo'n honderdvijftig arrestaties verricht op grond van terrorismebestrijding. "Maar de gronden waarop dat gebeurde, waren allemaal vrij onschuldig en de meesten zijn daarna vrijgesproken". Daarmee ontstaat wel een ander benauwd beeld: met de antiterrorismewetgeving kan onderhand iedereen in Nederland willekeurig worden vastgezet.

Volgens Van der Schans is het toch vooral de politiek die compleet los gaat met de nieuwe wetgeving en uitbreiding van opsporingsbevoegdheden. Daarbij verwijt hij dat links het debat hierover niet durft aan te gaan, uit angst de schuld te krijgen als er daadwerkelijk een flinke aanslag plaatsvindt.

Voor meer informatie: www.burojansen.nl

Bron: NSK

Datum: mei 2006

Behalve debat ook veel cultuur op het NSF

Nederlands Sociaal Forum, vier wereldverbeteraars aan het woord

Een andere wereld is mogelijk, vindt de organisatie van het Nederlands Sociaal Forum. In het weekend van 19 tot en met 21 mei werd een deel van de campus bezet door wereldverbeteraars. Meer dan drieduizend bezoekers kwamen naar de tientallen workshops en debatten. Vier studenten die zaterdag voor of achter de kraampjes in de Refter stonden, vertellen hoe zij de wereld willen verbeteren.

Tekst: Anne Dohmen

Naam: Kristel Lageweg (22)

Studie: derdejaars milieu- en maatschappijwetenschappen

Ik ben donateur van een aantal milieu- en ontwikkelingsorganisaties, doe mee aan demonstraties, ben actief bij het Universitair Milieu Platform. Ik sta voor het UMP bijvoorbeeld regelmatig Max Havelaar koffie uit te delen op de campus. Ik kook biologisch, ben vegetariër en draag geen leer. Maar ik ben geen veganist hoor, ik eet gewoon eieren. Verder compenseer ik mijn vlieguren. Mijn vriend zit in het buitenland, dus ik zit regelmatig in het vliegtuig. Een maatschappij als greenseat.nl rekent uit hoe veel CO2 mijn vlucht uitstoot, en dat compenseren ze met het planten van bomen. We hebben maar één aarde en die moet nog heel lang mee. Wij hebben verantwoordelijkheden voor onze toekomstige generaties, en we moeten dus doen wat we kunnen. (lachend) En ik hou van beestjes. Vandaag komen veel gelijkgestemde mensen met verschillende ideeën samen, waardoor iedereen weer op nieuwe ideeën kan komen. Iedereen is heel lief tegen elkaar, dat heb je altijd met linksige mensen. Naam:

Naam: Saskia Meuffels (24)

Studie: vijfdejaars biologie

Ik ben net terug uit India, waar ik een onderzoek heb opgezet over duurzame landbouw. Ik wil, onder andere vanuit mijn studie, maatschappelijk een steentje bijdragen aan een duurzame wereld. Zo heb ik bij een aantal milieuorganisaties gewerkt, waaronder het Universitair Milieu Platform. Na het UMP ben ik een jaar voorzitter geweest van LHUMP, het Landelijk Hogeschool en Universitair Milieuplatform. Uiteraard wederom in de strijd voor meer duurzaamheid. Verder lobby ik met het UMP voor meer biologische producten in de refter, en strijd ik tegen flyers die aan fietsen gehangen worden. Het is een stukje bewustmaking; echt een belangrijk onderwerp, er moet gewoon iets gebeuren. Als we zo doorgaan, gaat het de foute kant op. Mensen nemen de dingen zoals ze zijn, ze wegen nog veel te weinig af en denken veel te weinig na. Wij proberen ze bewuster te maken. Ik denk dat er vooral mensen naar het Sociaal Forum komen die al bewust zijn. Dat bleek gisteren wel, bij het openingsdebat. Ik hoorde dat er gevraagd werd wie er twee jaar geleden ook bij was, schijnbaar stak ongeveer tachtig procent de hand op.

Saskia Pennings (22)

Studie: derdejaars ontwikkelingsstudies

Ik sta in deze stand voor Cross Your Borders, een onderwijsproject over ontwikkelingsvraagstukken. We laten zien dat het echt niet geitenwollensokkerig hoeft te zijn om hier mee bezig te zijn. Zo was ik afgelopen vrijdag op een school om te vertellen wat je kunt doen en wat er wordt gedaan voor de derde wereld. Ik vind dat jongeren meer moeten weten van wat zich in de wereld afspeelt. Het beeld dat mensen over elkaar hebben is beperkt. Mensen moeten beter luisteren, de nuance erin houden. Het is slecht om stijfkoppig te zeggen: het is zo, en daar vervolgens ook bij blijven. Via mijn studie ontwikkelingsstudies volg ik diverse debatten en denk mee over wat we kunnen doen. Straks wil ik ook een stage gaan lopen in de ontwikkelingssamenwerking en als ik afgestudeerd ben, als docent aardrijkskunde er aan leerlingen over vertellen. Een dag als vandaag zal het aantal mensen dat betrokken is bij ontwikkelingssamenwerking niet vergroten, degenen die komen zijn toch al geïnteresseerd. Maar het kan wel zorgen voor verdere verbreding en verdieping. Er lopen heel linkse mensen rond, mensen die hun linkse gedachtegoed willen overbrengen. De workshops zijn zo divers, er is voor iedereen wel wat. Behalve als je heel rechts bent, dan kun je beter wegwezen.

Naam: Jamilah Sherally (18)

Studie: vanaf september eerstejaars geneeskunde

Ik probeer een bijdrage te leveren aan een betere wereld, zo heb ik bijvoorbeeld aan enkele lokale vrijwilligersprojecten meegedaan. Ik heb acht jaar in Tanzania gewoond, daar gaf ik les aan kinderen van wie de ouders aan AIDS zijn gestorven. Nu werk ik in een asielzoekerscentrum, waar ik kinderen begeleid in de computerruimte. En straks, als ik studeer, wil ik actief worden bij een studentenorganisatie. Er zijn vandaag zo veel workshops om uit te kiezen, ik vind ze allemaal interessant. Daarnet was ik bij de workshop Oorlog en Media. Het is fijn om te zien dat er zo veel andersdenkende mensen zijn die de wereld proberen te verbeteren, en dat iedereen nog kritisch denkt. Een mediaonderzoeker uit Amsterdam vertelde dat Nederland in vergelijking met enkele andere landen positief was over de oorlog van de VS tegen Irak. Dat stelde me teleur. En wat me ook bijbleef, is dat de islam het communisme als zondebok heeft vervangen: er is dus eigenlijk altijd een vijand nodig. Ieder land heeft eigen behoeftes en beweegredenen. Het is een realiteit die niet tot iemand als Bush lijkt door te dringen.

Bron: Vox, universiteitsblad Radboud Universiteit Nijmegen

Datum: Mei 2006

Informatiemarkt: Globalicious springt er uit.

De stands op het Nederlands sociaal forum waren weer als vanouds klassiek, ouderwets en saai. Met veel leesvoer, posters, flyers, en andere voor de hand liggende manieren proberen vele organisaties hun boodschap te communiceren.

Er was echter een stand die er helemaal uitsprong. De stand van Globalicious. Een zeer kleurige bar, met hippe jonge mensen allemaal gekleed in een strak globalicious t-shirt. Globalicious staat voor een hongervrije wereld. Ze proberen de millennium doelstellingen op een leuke, artistieke, originele manier onder de aandacht van jongeren te brengen. Het is een bewustwordingscampagne in taal die jongeren begrijpen. Het mooie is dat ze niet worden gedwongen om te luisteren maar via ludieke acties toch de boodschap mee krijgen.

In de stand liggen menukaarten. Men kan kiezen uit acht gerechten. Deze gerechten staan voor de acht millennium doelstellingen zoals halvering van honger en armoede voor 2015. Je moet een keuze maken en je visie schilderen op het doek. Met al deze schilderijen wordt elk jaar iets ludieks gedaan. Vorig jaar hebben ze bijvoorbeeld een grote vlag gemaakt van de schilderijen.

Deze is in ontvangst genomen door Kofi Anan.

Globalicious gaat dit jaar nog veel meer ondernemen op de Nederlandse festivals. Ze hebben een chocoladebar waarin een chocolade fondue wordt geserveerd. Dit met eerlijke chocolade en eerlijk fruit van Fair Food. Verder komt er een knutselhoek waar je je eigen t-shirt kan ontwerpen. De tent waar je liefdesgesprekken kan voeren met een therapeute is een groot succes. Dit onder het motto: heb jezelf lief, dan heb je ook de wereld lief.

Ach ja het is weer eens een wat andere manier van communiceren!

Tekst: Esther Janmaat

NB. Op de informatiemarkt op het Nederlands Sociaal Forum stonden meer dan 75 organisaties met een informatiestand. De volledige lijst kun je vinden op www.sociaalforum.nl (klik op programma).

Bron: *mediamakers* www.sociaalforum.nl

Datum: 20 mei 2006

Nog meer te zien en lezen op www.sociaalforum.nl !

Wil je meer lezen over wat er besproken is op het tweede Nederlands Sociaal Forum in Nijmegen? Kijk dan op www.sociaalforum.nl. Daar staan de tekst-, audio- en video-verslagen die tientallen onafhankelijke mediamakers hebben gemaakt op het NSF 2006. Je kunt er ondermeer de volgende items zien, horen of lezen:

Videoverslagen:

- * Registratie van het wervelende optreden van de band Mala Vita.
- * Interview met Willem Bos van het comite Grondwet Nee.
- * Reportage over het Mobiel Naaiatelier dat kleding van NSF bezoekers pimpt.
- * Verslag van een workshop met Vandana Shiva (India).
- * Interview met Walden Bello (Filippijnen).
- * Een videoimpressie van iedere NSF-dag (19-21 mei) is ook te vinden op www.lokaalmondiaal.net

Audioverslagen:

- * Openingsspeech Moustafa Barghouti. (Palestina).
- * Wat kwam er uit?, verslag van de afsluitende plenaire bijeenkomst.

Fotoverslagen:

- * Sfeerimpressie van workshops, plenaire en het gehele NSF-weekend.
- * Optredens van Mala Vita en Zuco 103 op het NSF.

Deelnemersverslagen:

- * Palestina - "No Peace without Justice".
- * Historische lessen van het FNV.
- * Moskee en kerk - andersglobalisten?
- * Latijns-Amerika: confrontatie met onze toekomst.
- * Hoe kan ik een individuele bijdrage leveren aan duurzame globalisering?

Artikelen:

- * Volle zaal bedenkt nieuwe programma's voor Omroep Llink.
- * Toneelstuk over problemen uit het leven van filippijnse arbeidsmigranten.

En nog veel meer!
Zie www.sociaalforum.nl

Optreden Zuco 103 op NSF feest

Colofon

Deze nieuwsbrief is een uitgave van:
Nederlands Sociaal Forum
Spuistraat 239
1012 VP Amsterdam
info@sociaalforum.nl
www.sociaalforum.nl
Giro: 4902698 tnv St. Fonds NSF

Redactie: René Danen
Lay-out: Sam Franklin
Foto's: Mediamakers NSF
Amsterdam, juni 2006
Extra exemplaren van deze nieuwsbrief zijn gratis te bestellen via info@sociaalforum.nl